

Astăzi, Luni, 7 Iulie, 2025

**†) Sf. Mare Mc. Chiriachi; Sf. Cuv. Toma
din Maleon; Sf. Mc. Evanghel**

Romani 12

⁴ Că după cum într'un singur trup
avem multe mădulare și mădula-
rele nu au toate aceeași lucrare,

⁵ tot așa și noi, cei mulți, un trup
suntem în Hristos, și fiecare ne
suntem mădulare unii altora,
[...]

¹⁵ Bucurați-vă cu cei ce se bucură;
plângeți cu cei ce plâng.

¹⁶ Fiți într'aceiași gând unii pentru
alții; nu vă gândiți la cele de slavă,
ci spre cele smerite aplecați-vă.
Nu vă socotiți voi înșivă înțelepți.

¹⁷ Nu plătiți nimănui cu rău pen-
tru rău. Îngrijiți-vă de cele bune
în fața tuturor oamenilor.

¹⁸ Dacă-i cu putință, pe cât ține de
voi, trăiți în pace cu toți oamenii.

¹⁹ Nu vă răzbunați singuri, iubiți-
lor, ci dați-i loc mâniei grăite de
Domnul, căci scris este: **A Mea**
este răzbunarea; Eu voi răsplăti.

²⁰ Dimpotrivă, dacă dușmanul tău
e flămând, dă-i să mănânce; da-
că-i e sete, dă-i să bea; căci făcând
aceasta, cărbuni de foc vei grămădi

pe capul lui.

²¹ Nu te lăsa biruit de rău, ci răul
cu binele biruiește-l.

Matei 12

⁹ Și plecând de acolo, a venit în
sinagoga lor.

¹⁰ Și iată un om care avea o mână
uscătă. Și L-au întrebat, zicând:
„Este oare îngăduit să vindeci în
zi de sâmbătă?”... Ca să-L învinu-
iască.

¹¹ Iar El le-a răspuns: „Cine va fi
între voi omul care va avea o oaie
și, de va cădea ea sâmbăta în groa-
pă, nu o va apuca și o va scoate
afară?”

¹² Cu cât mai prețios decât oaia
este omul! Așa că îngăduit este să
faci bine sâmbăta”.

¹³ Atunci i-a zis omului: „Întin-
de-ți mână!” El a întins-o și ea și-a
revenit, sănătoasă ca și cealaltă.¹

¹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită
după *Septuaginta*, redactată și adnotată
de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Ana-
nia

Tâlcuire

„Se cade a face bine sâmbăta.” Aceasta a spus-o Domnul după ce l-a vindecat în sinagogă pe cel cu mâna uscată, fiind zi de sâmbătă, pentru a-i demonstra pe fariseii care mergeau până-ntr-acolo cu păzirea poruncii privitoare la sâmbătă, încât măsurau până și câți pași este îngăduit a face în această zi. Dar întrucât faptele bune nu le poți face fără să te miști, ei se învoiau mai degrabă să lase deoparte faptele bune, decât să se miște mai mult decât credeau ei că e îngăduit. Mântuitorul i-a osândit nu o dată pentru aceasta, întrucât sâmbăta presupunea odihnă de grijile lumești, nu de faptele evlaviei și iubirii de frați. În creștinism se prăznuiește duminică în loc de sâmbătă, cu același țel: odihna de toate lucrările lumești și închinarea acestei zile numai lucrărilor lui Dumnezeu. Cugetarea creștinească sănătoasă nu a ajuns niciodată la meschinăria fariseilor cu privire la nelucrarea în ziua de duminică; însă îngăduința de a lucra în această zi a fost împinsă mult dincolo de hotarele cuviinței. Pe farisei, nelucrarea i-a despărțit

de săvârșirea faptelor bune; iar pe creștini, făptuirea pe care singuri și-o îngăduie, în seara din ajun de duminică — teatru, apoi o altă oarecare distracție. Dimineata dorm până târziu; la biserică nu mai au când ajunge. Câteva vizite, prânzul; seara, iarăși distracții. Așa este jertfită întreaga vreme pântecelui și dezmierdării celorlalte simțuri; de Dumnezeu și de facerea de bine nu mai au oamenii când să-și amintească.²

² Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.